1. Τα άρθρα 30 και 34 της συνθήκης που αναφέρονται στην κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών επί των εισαγωγών και εξαγωγών και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των κοινών οργανώσεων αγορών στο γεωργικό τομέα. Επομένως, όσον αφορά το ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι οργανώσεις αυτές στηρίζονται στην ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών και αντίκεινται σε κάθε εθνική ρύθμιση που είναι ικανή να εμποδίσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

2. Δεν συμβιβάζεται προς την ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών στην οποία στηρίζεται η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών το να εξαρτά μια εθνική κανονιστική ρύθμιση, μεταξύ άλλων, την εξαγωγή των σχετικών προϊόντων, από την προϋπόθεση της υπαγωγής του εξαγωγέα σε έναν οργανισμό δημοσίου δικαίου ή εγκεκριμένο από τη δημόσια αρχή.

3. Οι εκτιμήσεις διοικητικής φύσεως δεν μπορούν να δικαιολογήσουν παρέκκλιση, εκ μέρους των κρατών μελών, από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

4. Η εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που έχει οριστεί ως ο μοναδικός οργανισμός ελέγχου, κατά την έννοια του κανονισμού 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, θα εκδίδει τις αποδείξεις παραλαβής και τα πιστοποιητικά ελέγχου, που αναφέρονται στον κανονισμό 2638/69 της Επιτροπής, της 24ης Δεκεμβρίου 1969, περί συμπληρωματικών διατάξεων σχετικών με τον ποιοτικό έλεγχο των οπωροκηπευτικών τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στο εσωτερικό της Κοινότητας, μόνο στα μέλη της, αντιβαίνει στο άρθρο 34 της συνθήκης ΕΟΚ και στην κανονιστική ρύθμιση περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

Στην υπόθεση 29/82,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του College van Beroep voor het Bedrijfsleven προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο ένδικης προσφυγής διοικητικού δικαίου την οποία ήσκησε

F. van Luipen en Zn BV, Χάγη,

κατά πειθαρχικού μέτρου που ελήφθη σχετικά με αυτήν,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 34 της συνθήκης ΕΟΚ και του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους P. Pescatore, πρόεδρο τμήματος, O. Due και K. Bahlmann, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: S. Rozès
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι παρατηρήσεις που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ έχουν συνοπτικά ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Με απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1980, το Tuchtgerecht (πειθαρχικό συμβούλιο κατά την έννοια του Tuchtgerechtbesluit Landbouwkwaliteitswet [διατάγματος περί των πειθαρχικών κυρώσεων των παραβάσεων του νόμου περί της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων]) επέβαλε στην εταιρεία F. van Luipen en Zn BV (εφεξής αποκαλουμένη «εταιρεία van Luipen») πρόστιμο 4 000 φιορινίων για παράβαση του Landbouwkwaliteitsbesluit groenten en fruit (διατάγματος περί της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, τομέας οπωροκηπευτικών) και των διαφόρων σχετικών κανονισμών.

Με την απόφαση αυτή, προσάφθηκε στην κατηγορουμένη ότι είχε συσκευάσει μια ποσότητα τοματών που έφεραν την ένδειξη ποιότητας «κατηγορία I», ενώ το προϊόν δεν ανταποκρινόταν στους κανόνες ποιότητας που προβλέπονται για την κατηγορία αυτή και ότι είχε διατηρήσει το προϊόν προς πώληση για εμπορική αιτία.

Η εταιρεία van Luipen ήσκησε έφεση κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως ενώπιον του College van Beroep voor het Bedrijfsleven, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι είχε καταδικαστεί για παράβαση ορισμένων διατάξεων που αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος μιας ρυθμίσεως, η οποία δεν έχει δεσμευτική ισχύ διότι αντίκειται στα άρθρα 30 επ. της συνθήκης ΕΟΚ.

2. Ο κανονισμός 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250) προβλέπει ότι τα απαριθμούμενα στο παράρτημά του I προϊόντα, μεταξύ των οποίων και οι τομάτες που προορίζονται να διατεθούν νωπές στον καταναλωτή, υπόκεινται σε κανόνες ποιότητας, και ότι μόνο αν είναι σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς

μπορούν να εκτεθούν προς πώληση, να διατεθούν προς πώληση, να πωληθούν, να παραδοθούν ή να τεθούν στο εμπόριο με οποιοδήποτε άλλο τρόπο.

Ο κανονισμός 2638/69 της Επιτροπής, της 24ης Δεκεμβρίου 1969, περί συμπληρωματικών διατάξεων σχετικά με τον ποιοτικό έλεγχο των οπωροκηπευτικών, τα οποία τίθενται σε εμπορία στο εσωτερικό της Κοινότητος (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 36), προβλέπει δειγματοληπτικό έλεγχο κατόπιν κοινοποιήσεως της αποστολής από τον αποστολέα προ της αναχωρήσεως από τις ζώνες αποστολής, στην περίπτωση δε κατά την οποία ο έλεγχος πραγματοποιείται κατά την αναχώρηση από τη ζώνη αποστολής, και την έκδοση ενός πιστοποιητικού που συνοδεύει το εμπόρευμα. Στην περίπτωση κατά την οποία ο έλεγχος αυτός δεν έχει πραγματοποιηθεί, εκδίδεται απόδειξη παραλαβής, η οποία συνοδεύει επίσης το εμπόρευμα.

Ως ζώνη αποστολής ορίζεται ολόκληρο το έδαφος του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η κοινοτική ρύθμιση αφήνει στα κράτη μέλη τη μέριμνα να ορίσουν τους αρμόδιους για τον έλεγχο οργανισμούς, το δε παράρτημα IV του κανονισμού 2638/69 αναφέρει, ως οργανισμό που προσδιόρισαν οι Κάτω Χώρες, το Kwaliteitscontrolebureau voor groenten en fruit (εφεξής αποκαλούμενο ΚCB).

3. Το καταστατικό του ΚCB περιλαμβάνει, μεταξύ αλλων, και τις ακόλουθες διατάξεις:

«...

Άρθρο 3

1. Το ΚCB έχει ως στόχο *να συμβάλλει στην ανύψωση του επιπέδου της ποιότητας των ολλανδικών οπωροκηπευτικών,* με σκοπό ιδίως να προωθήσει την ποιότητα των προϊόντων αυτών, διενεργώντας ελέγχους και επαγρυπνώντας για την τήρηση των εφαρμοστέων επ' αυτών διατάξεων του δικαίου.

2. Το ΚCB έχει επίσης ως στόχο:

α) όσον αφορά τα οπωροκηπευτικά αλλοδαπής καταγωγής, να διενεργεί ελέγχους επί των μελών του, δυνάμει του «Landbouwkwaliteitsbesluit», και να επαγρυπνεί για την τήρηση των ισχυουσών στον τομέα αυτό διατάξεων·

6) να αναπτύσσει δράση, πλην της προβλεπομένης στην παράγραφο 1 και στο στοιχείο α, με σκοπό την προώθηση του εμπορίου των οπωροκηπευτικών, σύμφωνα με τις οδηγίες που εκδίδει η διοικούσα επιτροπή για τα μέλη.

3. Το ΚCB επιδιώκει στόχους που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, χωρίς οιαδήποτε κερδοσκοπική πρόθεση.

4. Το ΚCB επιδιώκει τους στόχους που ορίζονται στις παραγράφους 1 και 2, ιδρύοντας και θέτοντας σε λειτουργία την κατάλληλη υπηρεσία ελέγχου.

Άρθρο 4

1. Ο έλεγχος της τηρήσεως των διατάξεων που θεσπίζονται στο πλαίσιο ή δυνάμει του «Landbouwkwaliteitsbesluit» διενεργείται αποκλειστικά και μόνο επί των μελών.

2. α) Οι *έλεγχοι* των οπωροκηπευτικών κατά την έννοια του «Landbouwkwaliteitsbesluit» *διενεργούνται αποκλειστικά και μόνο επί των μελών.*

6) *Τα σήματα, σύμβολα ή έγγραφα που χρησιμοποιούνται προς απόδειξη* κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2 του «Landbouwkwaliteitswet» *εκδίδονται αποκλειστικά και μόνο υπέρ των μελών.*

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, το ΚCB μπορεί επίσης να ασκεί και έναντι μη μελών ορισμένες δραστηριότητες, μεταξύ των οποίων και πραγματογνωμοσύνες, σύμφωνα με οδηγίες εκδιδόμενες από τη διοικούσα επιτροπή.

Άρθρο 5

Το ΚCB δέχεται ως μέλος οποιονδήποτε του υποβάλει εγγράφως σχετική αίτηση και

α) είναι εγκατεστημένος — αποκλειστικά ή μη — στις Κάτω Χώρες, όπως προκύπτει από εγγραφή σε εμπορικό μητρώο τηρούμενο στις Κάτω Χώρες

6) δηλώνει εγγράφως τη βούλησή του να υπαχθεί στον έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού.

...

Άρθρο 7

Κάθε μέλος υποχρεούται:

α) να τηρεί επιμελώς τις διατάξεις του άρθρου 3 και τις διατάξεις του καταστατικού, του κανονισμού περί ελέγχων, των λοιπών κανονισμών του ΚCΒ και των αποφάσεων των εκδιδόμενων σε εκτέλεση των κανονισμών αυτών από τη διοικούσα επιτροπή του ΚCΒ, οι οποίες γνωστοποιήθηκαν στο μέλος αυτό ή στα μέλη γενικώς, και να εξασφαλίζει την τήρηση των διατάξεων αυτών στην επιχείρησή του·

6) να καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την εξασφάλιση του όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερου ελέγχου της ποιότητας των οπωροκηπευτικών, όπως ο έλεγχος αυτός προβλέπεται στον κανονισμό περί ελέγχων·

γ) να καταβάλλει τις εισφορές και τα τέλη που καθορίζονται ετησίως σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού ή οιουδήποτε άλλου κανονισμού·

δ) να επιτρέπει ανεπιφύλακτα σε κάθε υπάλληλο του ΚCΒ επιφορτισμένο με την εποπτεία που προβλέπεται στο άρθρο 31 την πρόσβαση σε οποιοδήποτε τόπο όπου παραλαμβάνονται, διατηρούνται, συσκευάζονται, υποβάλλονται σε διαλογή, προσφέρονται προς πώληση, πωλούνται, παραδίδονται, φορτώνονται σε μεταφορικά μέσα ή εκφορτώνονται οπώρες και/ή κηπευτικά.

ε) να παρέχει όλα τα στοιχεία που κρίνονται αναγκαία από το ΚCΒ για την εκπλήρωση των καθηκόντων του εκ του παρόντος καταστατικού.

Άρθρο 8

1. Το μέλος που επιθυμεί να αποχωρήσει από το ΚCΒ γνωστοποιεί τη βούλησή του αυτή στη διοικούσα επιτροπή με συστημένη επιστολή.

2. Το μέλος που αποχωρεί χάνει όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους.

Άρθρο 9

1. Κάθε παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7 διώκεται πειθαρχικώς, εκτός αν η εισαγγελική αρχή αποφασίσει να ασκήσει κατά της παραβάσεως ποινική δίωξη.

2. Η κατά την παράγραφο 1 πειθαρχική διαδικασία διεξάγεται ενώπιον ενός «Tuchtgerecht», συγκείμενου από τον πρόεδρο και δύο μέλη, παρισταμένου ενός γραμματέα.

3. Η διοικούσα επιτροπή ορίζει τα μέλη του «Tuchtgerecht» και θεσπίζει έναν κανονισμό πειθαρχικής διαδικασίας, λαμβάνοντας πάντως υπόψη τα γενικά διοικητικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 13, παράγραφος 3 του «Landbouwkwaliteitswet». Ο κανονισμός αυτός, καθώς και οι τροποποιήσεις και οι προσθήκες του, πρέπει να εγκριθούν από τον υπουργό και από τον υπουργό δικαιοσύνης.

Άρθρο 10

1. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνεται παράβαση, το «Tuchtgerecht» μπορεί να επιβάλει μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες κυρώσεις:

   α) επίπληξη·

   6) πρόστιμο μέχρι 10 000 φιορινίων (HFL)·

   γ) τη θέση του μέλους με δικά του έξοδα, υπό αυστηρότερη επιτήρηση μέχρι δύο ετών·

δ) τη δημοσίευση της πειθαρχικής αποφάσεως με έξοδα του μέλους.

2. Η διοικούσα επιτροπή ορίζει τον ιδιαίτερο προορισμό του προϊόντος των προστίμων, τον οποίο πρέπει να εγκρίνει ο υπουργός.

...»

Όπως προκύπτει από το φάκελο της δικογραφίας, η προϋπόθεση της υπαγωγής ως μέλους που τάσσουν οι ανωτέρω διατάξεις προβλέπεται από τη σχετική νομοθετική και κανονιστική ρύθμιση των Κάτω Χωρών, δηλαδή από το Landbouwkwaliteitswet (νόμο περί της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων), το Landbouwkwaliteitsbesluit groenten en fruit (διάταγμα περί της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, τομέας οπωροκηπευτικών) και το Landbouwkwaliteitsbeschikking keuring groenten en fruit (διάταγμα περί της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, έλεγχος οπωροκηπευτικών). Από το φάκελο προκύπτει επίσης ότι η εταιρεία van Luipen είναι μέλος του KCB.

4. Αυτές είναι οι συνθήκες υπό τις οποίες το College van Beroep voor het Bedrijfsleven αποφάσισε να αναβάλει την εκδίκαση της εφέσεως της εταιρείας van Luipen και να υποβάλλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

«Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1035/72 και οι διατάξεις της συνθήκης που ανάγονται στην κατάργηση των τελωνειακών φραγμών και των εμποδίων στις συναλλαγές, ιδίως δε τα άρθρα 30 και 34 περί καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών επί των εισαγωγών και των εξαγωγών και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, διατάξεις που λογίζονται ως αναπόσπαστο μέρος του ανωτέρω κανονισμού, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι προς τον κανονισμό και τις διατάξεις αυτές δεν συμβιβάζονται εθνικοί κανόνες όπως οι περιγραφόμενοι στις σκέψεις 3 και 4 της διατάξεως περί παραπομπής, οι οποίοι ορίζουν ότι το Kwaliteitscontrolebureau voor groenten en fruit (KCB), που έχει ορισθεί ως ο υπεύθυνος για τον έλεγχο οργανισμός κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72, χορηγεί τις αποδείξεις παραλαβής και τα πιστοποιητικά ελέγχου που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2638/69 μόνο στα μέλη του εν λόγω νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, αν ληφθεί υπ' όψη ότι οι εθνικοί αυτοί κανονισμοί προβλέπουν:

— ότι το KCB υποχρεούται να δέχεται ως μέλος οποιονδήποτε δηλώνει εγγράφως τη βούλησή του να υπαχθεί στην εποπτεία του σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού του,

— ότι η εποπτεία στην οποία υπάγονται τα μέλη του KCB συνίσταται αποκλειστικά και μόνο στον έλεγχο της τηρήσεως των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) 1035/72 και 2638/69 και των κοινοτικών κανόνων ποιότητας που έχουν θεσπιστεί κατ' εφαρμογή των κανονισμών αυτών;»

5. Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ, γραπτές παρατηρήσεις κατέθεσαν η εκκαλούσα στην κύρια δίκη, εταιρεία F. van Luipen en Zn BV, εκπροσωπούμενη από τον H. J. Bronkhorst, δικηγόρο Χάγης, η κυβέρνηση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τον F. Italianer, γενικό γραμματέα στο υπουργείο εξωτερικών, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Verstrynge, μέλος της νομικής της υπηρεσίας.

Με διάταξη της 29ης Ιουνίου 1982, το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφος 1 και 2 του κανονισμού διαδικασίας του, αποφάσισε την ανάθεση της υποθέσεως στο δεύτερο τμήμα.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

ΙΙ — Γραπτές παρατηρήσεις

1. Η *εταιρεία van Luipen* παρατηρεί πρώτον ότι, για να ζητούν τον έλεγχο που προβλέπεται από την κοινοτική ρύθμιση και, συνεπώς, για να έχουν τη δυνατότητα να εξάγουν προς άλλα κράτη μέλη και προς τρίτες χώρες, οι ολλανδοί εξαγωγείς πρέπει να είναι μέλη του ΚΟΒ.

Αναφερόμενη στην απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 1980 (Vriend, 94/79, Jurispr. σ. 327), η ανωτέρω εταιρεία υπενθυμίζει ότι κρίθηκαν ασυμβίβαστοι προς το κοινοτικό δίκαιο οι εθνικοί κανόνες «που εξαρτούν την ελευθερία των εμπορευομένων να διαθέτουν στην αγορά, να επαναπωλούν, να εισάγουν και να εξάγουν ή να προσφέρουν προς εξαγωγή ... από τον όρο ότι είναι μέλη ενός δημόσιου οργανισμού ή οργανισμού αναγνωρισμένου από τη δημόσια αρχή ...».

Το γεγονός ότι ο κανονισμός 1035/72 δεν περιέχει ρητή απαγόρευση των μέτρων που έχουν αποτέλεσμα ισοδύναμο προς ποσοτικούς περιορισμούς στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, οφείλεται στο ότι ο κανονισμός αυτός εκδόθηκε στο τέλος της μεταβατικής περιόδου, οπότε κατέστησαν απευθείας εφαρμοστέα τα άρθρα 30 επ., και στο ότι τα μέτρα αυτά είχαν ήδη καταργηθεί από τον προηγούμενο κανονισμό που είχε εφαρμογή στον τομέα αυτό. Επί πλέον, όπως συνάγεται από την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1974 (Charmasson, 48/74, Jurispr. σ. 1383), έχει ρητώς αναγνωριστεί ότι οι κανόνες περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εφαρμόζονται χωρίς αίρεση στα γεωργικά προϊόντα μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, η υποχρέωση υπαγωγής αντίκειται, συνεπώς, σ' αυτή ταύτη τη συνθήκη, εν προκειμένω στο άρθρο 34. Στο εμπόριο με τρίτες χώρες, τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος απαγορεύονται ρητώς δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Ακόμη και αν ληφθεί υπόψη η υποχρέωση του ΚΟΒ να δέχεται ως μέλος οιονδήποτε το ζητεί, από την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1971 (International Fruit Company, 51-54/71, Jurispr. σ. 1107) συνάγεται ότι ένα καθαρά τυπικό σύστημα χορηγήσεως άδειας, που εφαρμόζεται από ένα κράτος μέλος, κατά την έννοια ότι κάθε αίτηση γίνεται αυτοδικαίως δεκτή, είναι ασυμβίβαστο προς το κοινοτικό δίκαιο και, όσον αφορά τις τρίτες χώρες, επιτρέπεται μόνο κατόπιν άδειας της Κοινότητας.

Το ίδιο ισχύει και για την υποχρεωτική, έστω και τυπική υπαγωγή ως μέλους και, δεδομένου ότι ο κανονισμός 1035/72 δεν παρέχει οιαδήποτε εξουσία στα κράτη μέλη όσον αφορά τις τρίτες χώρες, η υποχρέωση υπαγωγής αντιβαίνει στο άρθρο 34 της συνθήκης και στο άρθρο 22 του προαναφερθέντος κανονισμού.

Μολονότι η εθνική ρύθμιση αφορά μόνο την τήρηση των κοινοτικών κανόνων ποιότητας, το αποφασιστικό στοιχείο είναι ότι η υποχρέωση υπαγωγής που επιβάλλεται χωρίς εξουσιοδότηση από την κοινοτική νομοθεσία συνιστά εμπόδιο στις εμπορικές συναλλαγές.

Η εταιρεία van Luipen συνάγει, επομένως, το συμπέρασμα ότι η εν λόγω ρύθμιση αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο.

2. Η *ολλανδική κυβέρνηση* διευκρινίζει ότι ο λόγος της υποχρεώσεως υπαγωγής έγκειται στο γεγονός ότι οι κανόνες που θεσπίζονται από έναν οργανισμό ιδιωτικού δικαίου δεσμεύουν μόνο τα μέλη και στο ότι μόνο τα μέλη υπόκεινται στον πειθαρχικό έλεγχο και στην πειθαρχική εξουσία ενός τέτοιου οργανισμού. Δεδομένου ότι

απόκειται στα κράτη μέλη να ορίζουν τους αρμόδιους φορείς για την άσκηση δημόσιων καθηκόντων — άποψη, η οποία, ελλείψει κανόνων κοινοτικού δικαίου, επιβεβαιώνεται και από τη νομολογία του Δικαστηρίου —, η υποχρέωση υπαγωγής πρέπει να θεωρείται ουσιώδες στοιχείο ενός συστήματος, κατά το οποίο ορισμένες εξουσίες ελέγχου απονέμονται σε οργανισμούς ιδιωτικού δικαίου.

Η ολλανδική κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι υφίστανται ομοιότητες με την προαναφερθείσα υπόθεση Vriend, επιμένει όμως ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές.

Πρώτον, η κοινοτική ρύθμιση στον τομέα των οπωροκηπευτικών είναι πολύ πιο λεπτομερής από ό,τι στην περίπτωση της υποθέσεως Vriend, όσον αφορά τόσο τους κανόνες περί ποιότητας όσο και τους κανόνες ελέγχου. Η ολλανδική ρύθμιση έχει ως μόνο σκοπό να θέσει σε λειτουργία ένα συνεπές σύστημα για τον έλεγχο των εμπορικών συναλλαγών που θέσπισε ο κοινοτικός νομοθέτης και, συνεπώς, έπρεπε να νοηθεί κατά διαφορετικό τρόπο η «ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών», στην οποία έδωσε έμφαση το Δικαστήριο στην υπόθεση Vriend. Για ορισμένες εμπορικές συναλλαγές, το κοινοτικό δίκαιο προβλέπει μια απόδειξη παραλαβής ή ένα πιστοποιητικό ελέγχου. Η ύπαρξη της υποχρεώσεως υπαγωγής για οποιονδήποτε επιθυμεί να προβεί στην αποστολή οπωροκηπευτικών από τη ζώνη αποστολής αποτελεί μια απλή διατύπωση, που δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέτρο υπερβολικό ή αδικαιολόγητο εν σχέσει προς τον επιδιωκόμενο στόχο γενικού συμφέροντος (απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1979, Hauer, 44/79, Jurispr. σ. 3727) και, επομένως, δεν συνιστά σαφές εμπόδιο στην ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών.

Δεύτερον, η ολλανδική κυβέρνηση επισημαίνει ότι το σύστημα υποχρεωτικής υπαγωγής των εξαγωγέων στο ΚCB συνιστά μια εξαιρετικά αποτελεσματική μέθοδο για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί ποιοτικού ελέγου. Όχι μόνο επιτρέπει τον πραγματικό έλεγχο των αποστολών οπωροκηπευτικών κατά την αναχώρησή τους από τις Κάτω Χώρες, αλλά επιτρέπει επίσης να εξασφαλιστεί η τήρηση του νόμου μέσω πειθαρχικών διατάξεων. Από την απόφαση Comet της 16ης Δεκεμβρίου 1976 (45/76, Jurispr. σ. 2043) συνάγεται ότι, ελλείψει κοινοτικής ρυθμίσεως, απόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να ορίζει το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο. Αντίθετα προς τις περιστάσεις της υποθέσεως Vriend, οι πειθαρχικοί κανόνες του ΚCB δεν θίγουν εξάλλου το δικαίωμα των ατόμων να προσφεύγουν στα τακτικά δικαστήρια.

Η ολλανδική κυβέρνηση προτείνει, συνεπώς, να δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα που υπεβλήθη στο Δικαστήριο.

3. Η *Επιτροπή* υπογραμμίζει πρώτον ότι η εταιρεία van Luipen είναι μέλος του ΚCB και ότι το πρόστιμο της επιβλήθηκε για παράβαση των κανόνων ποιότητας. Οποιαδήποτε και αν είναι η απάντηση που προσήκει στο υποβληθέν ερώτημα, δεν μπορεί να επηρεάσει την κύρωση αυτή.

Εντούτοις, η Επιτροπή συμφωνεί με τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία εναπόκειται στον εθνικό δικαστή νά αποφανθεί, ενόψει των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, ως προς την ανάγκη να ζητήσει την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως για να μπορεί να εκδώσει τη δική του απόφαση.

Επί της ουσίας, η Επιτροπή υποστηρίζει την εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου, όπως συνάγεται από την υπόθεση Vriend. Και στις δύο υποθέσεις, κατά την Επιτροπή, τα προϊόντα για τα οποία πρόκειται υπάγονται σε μια κοινή οργάνωση των αγορών, που θεμελιώνεται στην ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών και προς την οποία αντιβαίνει κάθε εθνική ρύθμιση δυνάμενη να εμποδίσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο, τα δε κράτη μέλη δεν μπορούν να λάβουν μονομερώς, κατά την εφαρμογή της κοινοτικής ρυθμίσεως, πρόσθετα μέτρα ικανά να ανατρέψουν την ίση μεταχείριση των εμπορικώς συναλλασσομένων.

Το γεγονός ότι η απαγόρευση ποσοτικών περιορισμών ή μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος δεν επαναλαμβάνεται στον υπό εξέταση κανονισμό δεν μειώνει τη βασιμότητα του ανωτέρω συλλογισμού, δεδομένου ότι οι διατάξεις των άρθρων 30-34 αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της κοινής οργανώσεως των αγορών (απόφαση της 29ης Νοεμβρίου 1978, Pigs Marketing Board, 83/78, Jurispr. σ. 2347).

Επί πλέον η Επιτροπή φρονεί ότι δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι το καταστατικό του KCB δεν προβλέπει, όπως στην περίπτωση της υποθέσεως Vriend, τη δυνατότητα αποβολής μέλους, και το ότι η ολλανδική νομοθεσία επιτρέπει να αναγνωρίζονται εξαιρέσεις και παρεκκλίσεις, διότι ένα μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος, άπαξ και απαγορεύτηκε, δεν παύει να αποτελεί παράβαση, ακόμη και αν η αρμόδια εθνική αρχή έχει εξουσιοδοτηθεί να αναγνωρίζει εξαιρέσεις (απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 1978, Van Tiggele, 82/77, Jurispr. σ. 19· απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 1980, Fietje, 27/80, Jurispr. σ. 3839· και απόφαση της 19ης Φεβρουαρίου 1981, Keldermann, 130/80, Jurispr. σ. 527).

Όσον αφορά το γεγονός ότι το KCB υποχρεούται να δέχεται ως μέλος οποιονδήποτε το ζητήσει, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τούτο συνέβαινε και στην υπόθεση Vriend.

Επί πλέον παρατηρεί ότι το καταστατικό του KCB προβλέπει αποκλειστικώς και μόνο την υπαγωγή ως μελών εκείνων, οι οποίοι, σύμφωνα με εγγραφή σε ένα εμπορικό μητρώο που τηρείται στις Κάτω Χώρες, είναι εγκατεστημένοι — αποκλειστικά ή μη — στις Κάτω Χώρες, γεγονός που δύναται να αποτελέσει εμπόδιο και στην εισαγωγή των ανωτέρω προϊόντων.

Ως προς το γεγονός ότι ο έλεγχος που διενεργείται από το KCB αφορά αποκλειστικά και μόνο την τήρηση των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, η Επιτροπή δεν διαπιστώνει σημαντική διαφορά από την υπόθεση Vriend και υπογραμμίζει ότι το KCB έχει επίσης ως στόχο να συμβάλλει στην ανύψωση του επιπέδου της ποιότητας των ολλανδικών οπωροκηπευτικών, με το σκοπό ιδίως να προωθήσει την ποιότητα των προϊόντων αυτών, διενεργώντας ελέγχους και επαγρυπνώντας για την τήρηση των σχετικών εν ισχύι διατάξεων. Το καταστατικό προβλέπει εξάλλου ότι το KCB «αναπτύσσει δράση, πλην της προβλεπόμενης ... (ανωτέρω), με σκοπό την προώθηση του εμπορίου των οπωροκηπευτικών, σύμφωνα με τις οδηγίες που εκδίδει η διοικούσα επιτροπή για τα μέλη».

III — Προφορική διαδικασία

Στη συνεδρίαση της 23ης Σεπτεμβρίου 1982, η ολλανδική κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. W. de Zwaan, επικουρούμενο από τον B. Verwaijen, πραγματογνώμονα και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον J.-F. Verstrynge, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

Η γενική εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις της στη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 1982.

Στη συνεδρίαση της 23ης Σεπτεμβρίου, η σύνθεση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) ήταν: O. Due, πρόεδρος τμήματος, Mackenzie Stuart και A. Χλωρός δικαστές.

Σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, στη διάσκεψη λαμβάνουν μέρος μόνο οι δικαστές που μετείχαν στην προφορική διαδικασία.

Λόγω του θάνατου του δικαστή Χλωρού, το δεύτερο τμήμα, με διάταξη της 22ας Νοεμβρίου 1982, αποφάσισε τη νέα διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας ενώπιον του τμήματος με νέα σύνθεση και όρισε, για τις 13 Ιανουαρίου 1983, δεύτερη συνεδρίαση κατά την οποία δεν παρέστησαν οι διάδικοι.

Κατά τη συνεδρίαση αυτή, η γενική εισαγγελέας επιβεβαίωσε τις προτάσεις που είχε αναπτύξει στη συνεδρίαση της 28ης Οκτωβρίου 1982.

Σκεπτικό

1 Με απόφαση της 29ης Δεκεμβρίου 1981, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Ιανουαρίου 1982, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 και 34 της συνθήκης, καθώς και του κανονισμού 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/007, σ. 250), για να μπορέσει να κρίνει αν συμβιβάζεται προς τις διατάξεις αυτές η υποχρέωση που έχουν οι ολλανδοί εξαγωγείς οπωροκηπευτικών να υπάγονται σε οργανισμό ελέγχου ιδιωτικού δικαίου.

2 Το ερώτημα ανέκυψε στο πλαίσιο εφέσεως που ήσκησε μια ολλανδική εταιρεία ενώπιον του College van Beroep voor het Bedrijfsleven κατά αποφάσεως με την οποία ένα πειθαρχικό συμβούλιο (Tuchtgerecht) επέβαλε στην εταιρεία αυτή, ως μέλος του οργανισμού ελέγχου οπωροκηπευτικών (Kwaliteitscontrolebureau voor groenten en fruit, στο εξής, KCB), πρόστιμο 4 000 φιορινίων, επειδή συσκεύασε μια παρτίδα τομάτες με την ένδειξη ποιότητας «κατηγορία I», ενώ το προϊόν δεν ανταποκρινόταν στους κοινοτικούς κανόνες ποιότητας που προβλέπονται για την κατηγορία αυτή, και επειδή κατείχε το προϊόν αυτό προς πώληση για εμπορική αιτία.

3 Ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, η εκκαλούσα προέβαλε ότι η εθνική κανονιστική ρύθμιση, δυνάμει της οποίας το πειθαρχικό συμβούλιο της επέβαλε το ανωτέρω πρόστιμο, δεν έχει δεσμευτική ισχύ, διότι αντιβαίνει στο άρθρο 34 της συνθήκης και στον ανωτέρω κανονισμό 1035/72 του Συμβουλίου, καθόσον επιβάλλει την υποχρέωση σε όλους τους εξαγωγείς οπωροκηπευτικών που είναι εγκατεστημένοι στις Κάτω Χώρες να εγγράφονται μέλη στο KCB.

4 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα:

«Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1035/72 και οι διατάξεις της συνθήκης που αφορούν την κατάργηση των τελωνειακών φραγμών και εμποδίων του εμπορίου ιδίως δε τα άρθρα 30 και 34 περί καταργήσεως των ποσοτικών περιορισμών επί των εισαγωγών και εξαγωγών και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, διατάξεις που πρέπει να λογίζονται ως αναπόσπαστο μέρος του ανωτέρω κανονισμού, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι, προς τον κανονισμό και τις διατάξεις αυτές δεν συμβιβάζονται εθνικοί κανόνες όπως οι περιγραφόμενοι ... ανωτέρω, οι οποίοι ορίζουν ότι το «Kwaliteitscontrolebureau voor groenten en fruit» (KCB), που έχει οριστεί ως ο υπεύθυνος για τον έλεγχο οργανισμός κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 1035/72, χορηγεί τις αποδείξεις παραλαβής και τα πιστοποιητικά ελέγχου που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 2638/69 μόνο στα μέλη του εν λόγω νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, αν ληφθεί σχετικώς υπόψη ότι οι εθνικοί αυτοί κανόνες προβλέπουν:

— ότι το KCB υποχρεούται να δέχεται ως μέλος οποιονδήποτε ζητεί εγγράφως να υπαχθεί στον έλεγχό του σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού του,

— ότι ο έλεγχος στον οποίο υπάγονται τα μέλη του KCB συνίσταται αποκλειστικώς και μόνο στην τήρηση των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) 1035/72 και 2638/69 και των κοινοτικών κανόνων ποιότητας που έχουν καθοριστεί κατ' εφαρμογή των κανονισμών αυτών;»

5 Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών περιλαμβάνει τον καθορισμό κανόνων ποιότητας, των οποίων η εφαρμογή, όπως προκύπτει από την τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1035/72, πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα, μεταξύ άλλων, τη διευκόλυνση των εμπορικών σχέσεων με βάση το θεμιτό ανταγωνισμό. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του κανονισμού, ο έλεγχος τηρήσεως των κανόνων αυτών γίνεται από τους οργανισμούς που ορίζει κάθε κράτος μέλος.

6 Ο κανονισμός 2638/69 της Επιτροπής, της 24ης Δεκεμβρίου 1969, περί συμπληρωματικών διατάξεων σχετικών με τον ποιοτικό έλεγχο των οπωροκηπευτικών, τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 36) προβλέπει, στο άρθρο 1, ότι όλες οι αποστολές που προορίζονται για αποστολή πέραν μιας συγκεκριμένης ζώνης αποστολής — το έδαφος του Βασιλείου των Κάτω Χωρών αποτελεί μία και μόνη ζώνη αποστολής — κοινοποιούνται από τον αποστολέα στον αρμόδιο οργανισμό, τον επιφορτισμένο με τον έλεγχο, ο οποίος, ανάλογα με την περίπτωση, εκδίδει είτε πιστοποιητικό ελέγχου είτε απόδειξη παραλαβής που συνοδεύει το εμπόρευμα.

7 Όπως αναφέρει το ίδιο το εθνικό δικαστήριο στο ερώτημα που υπέβαλε, η ολλανδική κανονιστική ρύθμιση με την οποία τίθεται σε εφαρμογή στις Κάτω Χώρες αυτό το σύστημα ελέγχου ορίζει το KCB ως το μοναδικό προς τούτο οργανισμό ελέγχου και προβλέπει επί πλέον, ότι ο οργανισμός αυτός χορηγεί τα έγγραφα που χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά, όπως είναι τα πιστοποιητικά ελέγχου και οι αποδείξεις παραλαβής, αποκλειστικά στα μέλη του. Συνεπώς, οποιοσδήποτε επιθυμεί να εξαγάγει οπωροκηπευτικά προς τα άλλα κράτη μέλη πρέπει να γίνει αναγκαστικά μέλος του KCB.

8 Για να δοθεί απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να υπομνηστεί, όπως έχει δεχτεί επανειλημμένα το Δικαστήριο και όπως τονίζει το ίδιο το εθνικό δικαστήριο στο ερώτημά του, ότι τα άρθρα 30 και 34 της συνθήκης που αναφέρονται στην κατάργηση των ποσοτικών περιορισμών επί των εισαγωγών και εξαγωγών και των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των κοινών οργανώσεων αγορών στο γεωργικό τομέα. Επομένως, όσον αφορά το ενδοκοινοτικό εμπόριο, οι οργανώσεις αυτές στηρίζονται στην ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών και αντίκεινται σε κάθε εθνική ρύθμιση που είναι ικανή να εμποδίσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

9 Με την απόφασή του της 26ης Φεβρουαρίου 1980 (Vriend, 94/79, Jurispr. σ. 327), το Δικαστήριο εδέχθη, όσον αφορά την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων ανθοκομίας, ότι δεν συμβιβάζεται προς αυτή την ελευθερία των εμπορικών συναλλαγών το να εξαρτά μια εθνική κανονιστική ρύθμιση, μεταξύ άλλων, την εξαγωγή των σχετικών προϊόντων, από την προϋπόθεση της υπαγωγής του εξαγωγέα σε έναν οργανισμό δημόσιου δικαίου ή εγκεκριμένου από τη δημόσια αρχή.

10 Στην προκείμενη υπόθεση, το συμπέρασμα αυτό επιβάλλεται κατά μείζονα λόγο επειδή οι κανόνες ποιότητας, ο έλεγχος της τηρήσεως των οποίων ανατίθεται στο ΚΟΒ, έχουν ως σκοπό, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, τη διευκόλυνση των εμπορικών σχέσεων με βάση το θεμιτό ανταγωνισμό. Θα ήταν αντίθετη προς το στόχο αυτό η απαγόρευση της εξαγωγής των προϊόντων που πληρούν αυτούς τους κανόνες και που έχουν υποβληθεί στον έλεγχο, τον οποίο προβλέπει η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση, για μόνο το λόγο ότι ο εξαγωγέας δεν είναι μέλος του οργανισμού ελέγχου που έχει ορίσει το κράτος μέλος εξαγωγής.

11 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσε στο Δικαστήριο η ολλανδική κυβέρνηση τόνισε ότι, αντίθετα προς ό,τι συνέβαινε στην ανωτέρω υπόθεση Vriend, οι κοινοί κανόνες ποιότητας στον τομέα των οπωροκηπευτικών αποτελούν περίπλοκη και εξαντλητική ρύθμιση του θέματος. Για μια αποτελεσματική εφαρμογή στο εθνικό επίπεδο, είναι προτιμότερο να ανατίθεται ο έλεγχος της τηρήσεως των κανόνων αυτών στους ήδη υφιστάμενους οργανισμούς, όπως το ΚΟΒ και το πειθαρχικό του συμβούλιο. Επειδή, κατά το ολλανδικό δίκαιο, οι κανόνες που θεσπίζει ένας οργανισμός ιδιωτικού δικαίου, καθώς και η πειθαρχική εξουσία ενός τέτοιου οργανισμού, έχουν δεσμευτική ισχύ μόνο έναντι των μελών του, είναι αναγκαίο να προβλέπεται υποχρεωτική συμμετοχή. Δεδομένου ότι το ΚΟΒ υποχρεούται να δέχεται ως μέλη όλους όσους ζητούν εγγράφως να υπαχθούν στον έλεγχό του και ότι, δυνάμει της ίδιας της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως, όλοι όσοι επιθυμούν να αποστείλουν οπωροκηπευτικά πέραν της ζώνης αποστολής οφείλουν εν πάση περιπτώσει να απευθύνονται στο ΚΟΒ, η υποχρεωτική συμμετοχή αποτελεί απλώς και μόνο μια διατύπωση που δικαιολογείται σε σχέση με τον επιδιωκόμενο γενικού συμφέροντος σκοπό.

12 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν πάντως να γίνουν δεκτά. Όπως αναγνώρισε η ίδια η ολλανδική κυβέρνηση, είναι δυνατή η οργάνωση αποτελεσματικού ελέγχου χωρίς την υποχρεωτική συμμετοχή σε κάποιον οργανισμό, κατά πάγια μάλιστα νομολογία οι εκτιμήσεις διοικητικής φύσεως δεν μπορούν να δικαιολογήσουν παρέκκλιση, εκ μέρους των κρατών μελών, από τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου.

13 Επομένως, στο ερώτημα που υποβλήθηκε πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η εθνική κανονιστική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που έχει οριστεί ως ο μοναδικός οργανισμός ελέγχου, κατά την έννοια του κανονισμού 1035/72, θα εκδίδει τις αποδείξεις παραλαβής και τα

πιστοποιητικά ελέγχου, που αναφέρονται στον κανονισμό 2638/69, μόνο στα μέλη της, αντιβαίνει στο άρθρο 34 της συνθήκης ΕΟΚ και στην κανονιστική ρύθμιση περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

14 Πρέπει να προστεθεί ότι, η κρίση του αν η διαπίστωση αυτή είναι ικανή να επηρεάσει το κύρος μιας αποφάσεως με την οποία το πειθαρχικό συμβούλιο ενός τέτοιου νομικού προσώπου επέβαλε πρόστιμο σε μια εταιρεία μέλος, για παράβαση των κοινών κανόνων ποιότητας, απόκειται μόνο στο εθνικό δικαστήριο, κρίνοντας βάσει του εσωτερικού δικαίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

15 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει, έναντι της εκκαλούσης στην κύρια δίκη το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφασίσει για τα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 29ης Δεκεμβρίου 1981, το College van Beroep voor het Bedrijfsleven, αποφαίνεται:

Η εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει ότι ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που έχει οριστεί ως ο μοναδικός οργανισμός ελέγχου, κατά την έννοια του κανονισμού 1035/72 του Συμβουλίου, της 18ης Μαΐου 1972, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών, θα εκδίδει τις αποδείξεις παραλαβής και τα πιστοποιητικά ελέγχου, που αναφέρονται στον κανονισμό 2638/69 της Επιτροπής, της 24ης Δεκεμβρίου 1969, περί συμπληρωματικών διατάξεων σχετικών με τον ποιοτικό έλεγχο των οπω-

ροκηπευτικών τα οποία διατίθενται στο εμπόριο στο εσωτερικό της Κοινότητας, μόνο στα μέλη της, αντιβαίνει στο άρθρο 34 της συνθήκης ΕΟΚ και στην κανονιστική ρύθμιση περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

Pescatore Due Bahlmann

Κρίθηκε και δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Φεβρουαρίου 1983.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

P. Pescatore

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIMONE ROZÈS ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Το College van Beroep voor het Bedrijfsleven της Χάγης σας υπέβαλε αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 30 έως 34 της συνθήκης ΕΟΚ και του κανονισμού της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών.

Πραγματικά περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά είναι τα εξής:

Η εγκατεστημένη στη Χάγη εταιρεία F. van Luipen en Zn BV καταδικάστηκε στις 25 Σεπτεμβρίου 1980, από το «Tuchtgerecht» (Πειθαρχικό Συμβούλιο του οργανισμού ελέγχου ποιότητας οπωροκηπευτικών) σε πρόστιμο 4 000 φιορινίων επειδή συσκεύασε και κράτησε, με σκοπό να το πωλήσει, μια παρτίδα ντομάτες που έφερε την ένδειξη «κατηγορία I» και προοριζόταν για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το οποίο δεν ανταποκρινόταν στους κανόνες ποιότητας που απαιτούνται γι' αυτή την κατηγορία προϊόντων.

Η εταιρεία van Luipen άσκησε νομοτύπως έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του College van Beroep και, χωρίς να αμφισβητήσει τα πραγματικά περιστατικά ούτε την ιδιότητά της ως μέλους του οργανισμού ελέγχου ποιότητας οπωροκηπευτικών (KCB), ισχυρίστηκε ότι η εθνική ρύθμιση, την οποία θεωρεί αντίθετη προς το

1 — Μετάφραση από τα γαλλικά.